

21/9 2008.

Kære venner og familie.

Så har vi rundet en god måned her i Afrikas land, og vi må sige, det går rigtigt godt. Det har været en måned med mange nye og spændende udfordringer for hele familien.

Vi har lige sagt godnat til Agnete og Josefine, et par gæve danske piger, som ankom her til Riverside i formiddags. De er allerede volontører for BDM i Tanzania men kunne afse 14 dage til at passe pigerne. Det vi er meget glade for. Det vil give lidt mere ro om at få lært sproget, og pigerne glæder sig allerede til at blive passet af dem i morgen.

Da vi tog kontakt til BDM om, at vi ikke oplevede, at det var holdbart i længden med en lokal barnepige, var de hurtige til at handle. Det er virkelig dejligt at opleve, for vi havde prøvet at undersøge flere alternativer hernede, hvilket bare ikke var muligt. Men nu har de fundet en løsning for os, hvilket privilegium for os.

I går eftermiddag havde vi besøg af Bob og Dorethy. De er nogle meget søde amerikanere midt i 50'erne. Han er læge, og hun er lærer. Vi bad sammen, og havde en dejlig stund, hvor vi kunne dele stort og småt. Hun er hans anden kone, da hans første kone døde. Hvilket følger mange problematikker med sig. Det er rart at få lov til at lære nogle bedre at kende, så det hele ikke bliver overfladisk.

Vi har været i kontakt med Kaj (og Birthe Bruun), som også har arbejdet i Kigoma. Kaj har været i Kigoma, for at holde seminar for præster og evangelister. Samtidigt med dette har han sørget for at det hus, som vi skal bo, i blev funktionelt dvs. toilet duer, myggenet for vinduerne, male, fået lavet senge til os, stole og et bord m.m. Det var super så det ikke først var noget, vi skulle til at tage hånd om, når vi kommer derud den 20. december. Der er blevet ansat en vagtmand, så det hele ikke er ribbet, når vi kommer frem, så vi håber, at denne vagtmand ikke sover alt for meget på vagten. Det vil jo vise sig, når vi træder inden for til sin tid.....

I dag var vi til høstgudstjeneste i den internationale kirke i Iringa. Der var nogle lærere fra den danske skole i Iringa, som kort ridsede situationen op med den 27 årige danske Michael der døde ved en drukneulykke for en uge siden. Han var ved Soma Biblia, som ligger ved den danske skole, og som sørger for kristen litteratur til menigheder, hvilket sammen med skolen alt sammen hører under LM's (Luthersk Mission) arbejde. LM har virkelig taget hånd om hele situationen, hvilket var godt at høre, for det er virkelig en svær situation både for dem hernede og pårørende derhjemme.

I dag til frokost kom der nogle ind for at spise, som ikke går på sprogskolen. Det gør der ofte, da stedet også er en slags campingplads/cafeteria. Hov, de snakkede dansk, hvilket vi ikke har været meget omgivet af. Efter måltidet snakkede jeg med en af dem. De er en gruppe danskere hernede, for at hjælpe med at bygge veje de næste 3 år, sikkert støttet af Danida. Det er godt at få forbedret infrastrukturen i landet. Det er virkelig tiltrængt.

Jeg blev ikke færdig med brevet i går, så nu får i lige lidt mere med.

I morges inden Just og jeg gik ind til klassen spurgte vores lokale barnepige os. jamen, hvad skal vi så nu, hvor I har de 2 volontører. Jeg prøvede ellers at forklare hende situationen i sidste uge, at vi ikke behøvede hende pga. sprogbarrieren. Hun så lidt slukøret ud, men er heldigvis ikke blevet fyret men har fået noget andet at lave.

I dag hvor pigerne er blevet passet af Agnete og Josefine er det bare gået super godt, hvilket vi er meget taknemmelige for.

Her til aften kom jeg til at tænke på, at idet vi har danske barnepiger, gør det også, at kulturmødet på en eller anden måde ikke kommer så tæt på, idet vores værdier mht. barnesynet ikke bliver rørt ved.

Da de lokale barnepiger var med vores piger, fik vi på en anden måde øjnene op for, hvor anderledes, de griber mange ting an.

Kulturmødet skal vi nok få ind under huden mange gange fremover, men lige nu nyder vi at kunne koncentrere os om sproget, og så skal det andet nok komme hen af vejen.

Kærlig hilsen

Susanne & Just m. familie